

Convenția nr. 5/1919 privind vârsta minimă de angajare în industrie¹

(proiect de convenție stabilind vârsta minimă pentru admiterea copiilor în lucrări industriale)

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii din Societatea Națiunilor,
Convocată la Washington de către Guvernul Statelor Unite ale Americii, la 22 Octombrie 1919,

După ce a decis să adopte diferite propuneri relative la „întrebuințarea copiilor”, „vârsta de admitere la lucru” chestiunea cuprinsă în al patrulea punct din ordinea de zi a sesiunii Conferinței ținute la Washington,

După ce a hotărât ca aceste propuneri să fie redactate sub forma unui proiect de convenție internațională,

Adoptă proiectul de convenție ce urmează a fi ratificat de Membrii Organizației Internaționale a Muncii, conform dispozițiilor din Partea relativă la muncă a tratatului de la Versailles, din 28 iunie 1919, a Tratatului de la Saint-Germain, din 10 septembrie 1919:

Articolul 1

1. Pentru aplicarea prezentei Convenții, vor fi considerate ca “stabilimente industriale”:
 - a) minele, carierele și industriile extractive de orice natură;
 - b) industriile în care produsele sunt manufacturate, modificate, curățite, reparate pentru vânzare sau în care materiile suferă o transformare, cuprinzându-se aici și construcția vaselor, industriile de dărâmare de material, precum și producerea, transformarea și transmiterea forței motrice, în general, și a electricității;
 - c) construcția, reconstrucția, întreținerea, repararea, modificarea și dărâmarea oricăror clădiri și edificii, căi ferate, tramvaie, porturi, docuri, zăgazuri, canale, instalații pentru navigația interioară, drumuri, tuneluri, poduri, viaducte, canale de scurgere colectoare, canale de scurgere ordinare, puțuri, instalații telegrafice sau telefonice, instalații electrice, uzine de gaze, de distribuția apei sau alte lucrări de construcție, precum și lucrările de pregătire și de așezare a fundamentului, precedând lucrările de mai sus;
 - d) transportul persoanelor și al mărfurilor cu cărauși, pe calea ferată sau pe apă, precum și manipularea mărfurilor în docuri, cheiuri, șantiere și antrepozite, exceptându-se transportul cu mâna.
2. În fiecare țară, autoritatea competentă va hotărî linia de demarcație între industrie, pe de o parte, comerț și agricultură, pe de altă parte.

Articolul 2

Copiii sub patrusprezece ani nu pot fi întrebuințați sau nu pot lucra în stabilimentele industriale, publice sau private, ori în anexele lor, afară de acelea unde sunt întrebuințați numai membrii aceleiași familii.

Articolul 3

¹ Legea votată de Adunarea Deputaților la 28 martie 1921, iar de Senat la 15 aprilie 1921. Promulgată prin Decretul nr. 1990 /9 mai 1921, publicată în MO nr. 34/17 mai 1921

Dispozițiile art. 2 nu se vor aplica la lucrul copiilor din școlile profesionale, cu condiția ca acest lucru să fie aprobat și supravegheat de autoritatea publică.

Articolul 4

În scopul de a se îngădui controlul aplicării dispozițiilor prezentei convenții, orice șef de stabiliment industrial va trebui să țină un registru de înscriere a persoanelor sub șaisprezece ani întrebuințate de el, cu arătarea datei nașterii lor.

Articolele 5 și 6

Modificări în aplicarea convenției în ce privește Japonia și India.

Articolul 7

Ratificări: dispoziție finală tip¹.

Articolul 8

Aplicarea în teritoriile nemetropolitane¹.

Articolele 9 și 10

Intrarea în vigoare imediat după înregistrarea a două ratificări. În continuare, intrarea în vigoare pentru ceilalți Membri la data la care ratificarea este înregistrată.

Articolul 11

Statele care ratifică convenția trebuie să-i aplice dispozițiile cel mai târziu până la 1 iulie 1922.

Articolul 12

Denunțarea: de văzut paragraful 1 al dispozițiilor finale tip.

Articolul 13

Examinarea în vederea unei revizuirii: dispoziție finală tip.

Articolul 14

Textele având valoare: dispoziție finală tip.